

पुत्र उवाच ।

तस्य तन्निश्चयं ज्ञात्वा मन्त्रिमध्ये स्थितोऽब्रवीत् ।
 गर्गो नाम महाबुद्धिर्मुनिश्रेष्ठो वयोऽतिगः ॥ १० ॥
 यद्येवं कर्तुंकामस्त्वं राज्यं सम्यक् प्रशासितुं ।
 ततः शृणुष्व मे वाक्यं कुरुष्व च नृपात्मज ॥ ११ ॥
 दत्ताचेयं महाभागं सकृद्दोषीकृताश्रयं ।
 तमाराधय भूपाल पाति यो भुवनत्रयं ॥ १२ ॥
 योगयुक्तं महाभागं सर्व्वच समदर्शिनं ।
 विष्णोरंशं जगद्वातुरवतीर्णं महीतले ॥ १३ ॥
 यमाराध्य सहस्राक्षः प्राप्तवान् पदमात्मनः ।
 हृतं दुरात्मभिर्दैत्यैर्जघान च दितेः सुतान् ॥ १४ ॥

अर्जुन उवाच ।

कथमाराधितो देवैर्दत्ताचेयः प्रतापवान् ।
 कथञ्चापहृतं दैत्यैरिन्द्रत्वं प्राप वासवः ॥ १५ ॥

गर्ग उवाच ।

देवानां दानवानाञ्च युद्धमासीत् सदाकृणं ।
 दैत्यानामीश्वरो जम्भो देवानाञ्च शचीपतिः ॥ १६ ॥
 तेषाञ्च युद्धमानानान्दिब्यः संवत्सरो गतः ।
 ततो देवाः पराभूता दैत्या विजयिनोऽभवन् ॥ १७ ॥
 विप्रचित्तिमुखैर्देवा दानवैस्ते पराजिताः ।
 पलायनकृतोत्साहा निवत्साहा द्विषज्जये ॥ १८ ॥